

Bef. o. Lovf. om Medd. af Koncession ang. St. Thomas' Havn.

fra nyt af med et passende Fradrag for Slid og Ælde“. Der er ved dette af Finansministeren stillede Ændringsforslag opstillet et nyt Grundlag for Vurderingen, og *Flertallet* foretrækker langt det nye Grundlag allerede af den Grund, at det efter 60 à 99 Aars Forløb vilde kunne give Anledning til overordentlig store Vanskeligheder at bestemme, i hvilken Pris Anlægene „staa“ Koncessionshaveren.

Af det oprindelige Udkasts 4de Stykke, 13de Linie, ere i det nye Udkast Ordene: „fordres udløst under pari Kurs, ligesom de ikke skulle kunne“ udeladte. Betydningen heraf er, at medens et koncessionshavende Aktieselskab efter det oprindelige Udkast havde to Udveje til at sikre sig den højst mulige Pris ved Statens eventuelle Overtagelse af Anlægene, nemlig enten Vurdering eller Overtagelse til pari Kurs, saa er Koncessionshaveren efter det nye Forslag kun tilsikret en Minimumspris gennem Bestemmelsen om Vurdering. *Flertallet* foretrækker i høj Grad denne Affattelse, idet det Selskab, der til sin Tid maatte eje Koncessionen eller Virksomheder under denne, vilde kunne benytte den tidligere Bestemmelse om pari Kurs til ved kunstige Aktieudstedelser at tiltvinge sig en ganske unaturlig høj Pris hos Staten.

Det nye Udkasts 5te Stykke er nyt. Ordlyden udtrykker i tilstrækkelig Grad Bestemmelsens Betydning.

Ogsaa det samme Udkasts 6te Stykke er nyt. Man har ved denne Bestemmelse ønsket at aabne Mulighed for de samlede Virksomheders uhindrede Drift, selv om et enkelt Selskab, hvis Virksomhed paa afgørende Maade griber ind i de samlede Anlægs Drift, skulde komme under Konkurs. Det ligger i Sagens Natur, at det opstillede Middel ikke i alle Tilfælde vil kunne føre til Maalet, men under en Række Forhold vil der dog kunne naas noget ad den anviste Vej. *Flertallet* har ment, at det vilde være forskadeligt for Selskabernes Kredit eller Laaneevne, hvis Betingelserne for Statens Ret til at overtage Etablissementerne under Konkursfor-

hold, saaledes som i og for sig ønskeligt, baseredes paa andre og billigere Vilkaar end de for en Overtagelse under almindelige Vilkaar bestemte.

Det nye Udkasts § 20 omhandler de samme Forhold, som behandles i det oprindelige Udkasts § 19. Det egentlig nye findes i 1ste Stykke, 2den og 3die Linie: „Ligeledes udkræves Finansministeriets Samtykke til, at selve Havneanlægget eller Dele deraf overgaa til Andenmand.“ *Flertallet* sætter megen Pris paa denne Ændring, der udtrykkelig betoner, at Indehavelsen af Koncessionen kun med Finansministeriets Tilladelse kan skilles fra det, der bør være Moderforetagendet, nemlig Havne- og Dokanlægget.

Til Tillægget:

I dette er kun foretaget en Ændring af redaktionel Natur.

Et *Mindretal* (Bang, Hans Nielsen og Sigvald Olsen) har i Udvalget søgt Tilslutning til Tanken om at gøre Staten delagtig i Koncessionens Udnyttelse ved under nærmere fastsatte Regler at indskyde en Kapital af fra 3 til 5 Mill. Kr. Denne Tanke fandt straks nogen Tilslutning hos andre Medlemmer i Udvalget, men blev senere opgivet af disse, og *Mindretallet* har derfor formuleret sit principale Standpunkt i Ændringsforslaget under Nr. 7.

Det fremgaar heraf, at *Mindretallet* ikke kan gaa med til at give et privat Selskab en Koncession til Udnyttelse af St. Thomas' Havn og øvrige i Koncessionsforslaget nævnte Anlæg for et saa langt Aaremaal — 99 Aar — og paa de Betingelser som foreslaaet.

Mindretallet kan ikke gaa med til, at Staten paa saa lang Tid skal overdrage Varetagelsen af saa vigtige Interesser, som de, der ere knyttede til Havne- og øvrige i Koncessionsforslaget nævnte Anlæg, til et Konsortium, som tillige faar Ret til at udstykke Koncessionen til andre, Selskaber eller private. Koncessionen gives vederlagsfrit, og Staten burde derfor have Andel i Udbyttet,